

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Külügyi Bizottság

2007/2139(INI)

4.10.2007

VÉLEMÉNY

a Külügyi Bizottság részéről

a Fejlesztési Bizottság részére

az Európai Unióról és a humanitárius segítségnyújtásról
(2007/2139(INI))

A vélemény előadója: Vittorio Agnoletto

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja a Fejlesztési Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. támogatja a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az európai humanitárius segítségnyújtás politikai célkitűzéseinek, eljárásainak, elveinek és technikai eszközeinek kiemelése érdekében intézményközi nyilatkozatot írjon alá a humanitárius segítségnyújtásról szóló európai konszenzusról, amely az első igazi politikailag orientált dokumentum a segélykezelés technikai szabályozásának 1996-os elfogadása óta;
2. meggyőződése, hogy sürgősen szükség van arra, hogy az Európai Unió és 27 tagállama humanitárius tevékenysége technikai és politikai szempontból egymást jobban kiegészítő jellegűvé, koherenssé, hatékonyá és összehangoltabbá váljon az átfogó humanitárius válaszadás optimalizálása érdekében; támogatja az Európai Unió és tagállamai közötti nagyobb koordináció szükségességét, amire a Bizottság is hangsúlyt helyez, és ami a jövőbeli nyilatkozat központi és meghatározó részét képezi; felkéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy támogassák a Bizottság stratégiáját, és a humanitárius tevékenységet ne nemzeti vagy posztkolonialista érdekekből, hanem az európai polgárok szolidaritásából táplálkozó és a segítségnyújtás hatékonyságát szem előtt tartó morális és politikai szükségszerűségként kezeljék;
3. felkéri főleg a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a 2005-ben Kobében megrendezett katasztrófacsökentési világkonferencia alkalmából 168 ország által aláírt hyogói cselekvési keretben rögzített határidőket és politikai kötelezettségvállalásokat, amelyek értelmében a humanitárius katasztrófákban életüket veszítették számát 2015-ig 50%-kal kívánják csökkenteni, valamint a humanitárius segítségnyújtás és a fejlődés közötti nagyobb koordináció előmozdítására törekszenek;
4. tudatában van annak, hogy a humanitárius segítségnyújtás emberiségére, semlegességére, pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó elveket – amelyek figyelmen kívül hagyása sérelmet okozhat mind a humanitárius segélyprogram munkatársai, mind az érintett lakosság számára – védeni és elmélyíteni kell, ugyanakkor nem szabad szem elől veszíteni a valós humanitárius szükségleteket és vészhelyzeteket, külön figyelmet szentelve a népesség legsérülékenyebb csoportjaira, mint például a nőkre és a gyermekekre, valamint a segélyek elosztásakor tiszteletben kell tartani a diszkriminációmentesség elvét is; meggyőződése, hogy a sürgős humanitárius segítségnyújtás és a sürgősséget kiváltó krízishelyzetek politikai vagy diplomáciai megoldásainak keresése között a politika kiegészítő szerepet játszik; úgy véli, hogy a segélyezést, helyreállítást és fejlesztést összekapcsoló (LRRD) elvnek stratégiai jelleget kell öltetnie az Európai Unió külső és humanitárius tevékenységében; csatlakozik tehát a Bizottság arra irányuló javaslatához, hogy felmérjék, melyek azok a kísérleti országok, amelyek tapasztalatokkal rendelkeznek az LRRD terén, különös tekintettel azokra a régiókra, amelyeket drámai módon sújtják az éghajlatváltozás következményei, és amelyeket különleges felügyelet alá kellene vonni; ezt meghatározó elemnek tartja az Európai Unió humanitárius stratégiájának sikere szempontjából;

5. hangsúlyozza, hogy a humanitárius segítségnyújtás során az önfejlődést és az önellátást kell figyelembe venni, és nem szabad, hogy a segélyben részesülő országok vagy régiók túlságosan függő helyzetbe kerüljenek a további segélyektől vagy külső támogatásoktól;
6. véleménye szerint nagyobb figyelmet kell fordítani azoknak a segélyszervezetben dolgozó munkatársaknak a biztonságára és védelmére, akiknek gyakran veszélyes övezetekben kell helytállniuk; sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy még mindig túl gyakran válnak értelmetlen erőszak, bebörtönzés vagy túszejtés áldozataivá; erőteljesen elítéli a segélyszervezetek munkatársai ellen végrehajtott valamennyi akciót;
7. véleménye szerint a humanitárius segítségnyújtás során – amennyire lehetséges – a leggyengébb és leginkább sebezhetőbb csoportoknak, vagyis a nőknek és a gyermekeknek kell elsőbbséget élvezniük; ezért úgy véli, hogy a humanitárius segítségnyújtás során nagyobb figyelemmel kell kezelni a fejlesztést, az oktatást és a képzést, hogy a sebezhetőbb csoportok gyorsabban átlássák helyzetüket, a felkínált segélyek pedig hatékonyabban járuljanak hozzá a helyi állapotok javulásához;
8. hiszi, hogy az Európai Unió humanitárius segítségnyújtását politikai és diplomáciai tevékenységeknek is kell kísérniük, amelyek összhangban állnak a nemzetközi, elsősorban a nemzetközi humanitárius joggal, ami prioritás a befogadó állam részéről; ebben az értelemben úgy véli, hogy a 2005-ös operatív iránymutatásoknak a harmadik országok és a nemzetközi humanitárius jog esetleges nem állami szereplői részéről történő betartása és végrehajtása prioritást kell, hogy képezzen;
9. meggyőződése, hogy az Európai Unió semleges és független jellegű humanitárius tevékenységének együtt kell járnia ezen tevékenység bármilyen aktív katonai segítségnyújtástól való semlegességének és függetlenségének előmozdításával; tudomásul veszi, hogy a humanitárius segélyek elosztásakor nyújtott katonai védelem – a nemzetközi jog betartása mellett – egyes humanitárius katasztrófa helyzetekben indokolt lehet;
10. felhívja a figyelmet, hogy szavatolni kell a segélyszervezetek és a humanitárius segélyprogramok munkatársainak biztonságát, valamint biztosítani kell, hogy a polgári védelmi és katonai eszközök alkalmazása semmilyen körülmények közt se gátolja, inkább egészítse ki és támogassa a humanitárius szervezetek munkáját;
11. osztja az éghajlatváltozás élelmezési jellegű humanitárius szükséghelyzetekre gyakorolt hatásával kapcsolatos növekvő aggodalmat, és úgy véli, hogy e helyzetek főként a természeti katasztrófáknak (árvíz, tűzvész, elsivatagosodás, mezőgazdasági válságok stb.) tudhatók be; felkéri a Bizottságot, hogy a megfelelő nemzetközi fórumokon kapcsolja össze a humanitárius segítségnyújtást az éghajlatváltozás elleni harccal, valamint a katasztrófák kockázatának csökkentésére fektessen nagyobb hangsúlyt a humanitárius segítségnyújtás megelőző jellegére a válságokra való jobb felkészülés révén;
12. fontosnak tartja, hogy külön figyelmet kapjanak a leginkább sebezhető csoportok (nők, gyermekek és idősek); úgy véli, hogy ezt a humanitárius segítségnyújtás meghatározásába bele kell foglalni;
13. kész elfogadni a partnerek – így az ENSZ, nem kormányzati szervezetek és a

Vöröskereszt – kiválasztására javasolt kritériumokat, és tisztában van azzal, hogy az elszámoltathatóság és az átláthatóság az elért eredmények tekintetében alapvető fontosságú; hangsúlyozni kívánja azonban, hogy e partnerszervezetek esetében meg kell akadályozni a bürokrácia szükségtelen elburjánzását annak érdekében, hogy munkatársaikat és forrásaikat alapvetően a humanitárius segély eljuttatásának szentelhessek;

RESULT OF FINAL VOTE IN COMMITTEE

Az elfogadás dátuma	2.10.2007
A zárószavazás eredménye	+ : 21 - : 0 0 : 3
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Vittorio Agnoletto, Christopher Beazley, Véronique De Keyser, Richard Howitt, Metin Kazak, Vytautas Landsbergis, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Josef Zieleniec
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Evgeni Kirilov, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Luis Yañez-Barnuevo García
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	